

[desja´ vy´]

AnnaLena Sondell

Med delar ur Qvistska samlingen

Härnösands konsthall

16 juni–10 september 2005

Besatt av ord och tecken

AnnaLena Sondell använder männens ord, skrifter och tecken som byggmateriel i sitt eget skapande. Strindberg citeras i vacker kalligrafi på handgjort papper. Ulf Palme läser Harry Martinsson, här utrustad med en dräkt av ord, tillverkad av handgjort papper.

På ett ställe finns en kvinnlig röst. Det är i en av tre, i det närmaste likalydande undergångsmyter från tre olika årtusenden, skrivna på handgjort papper. Kvinnan är den nu levande indiska författarinnan Arundhati Roy vars text om kärnvapenkriget i "Den oändliga rättvisans matematik" citeras.

I utställningen har AnnaLena Sondell gjort installationer med möbler och föremål ur Qvistska samlingen tillsammans med eget skiktmåleri, kalligrafi och måleri på skuret, handgjort papper.

Konstnärinnan är uppenbarligen fascinerad av ord, tecken och skrift. Hennes egen skrift, hennes eget uttryck, är mer ordlöst. De Andras verbala flöde blir till arbetsmateriel, dekorationer. Kanske använder hon deras texter i sitt skapande för att oskadliggöra dem, eller helt enkelt få tyst på dem? Texterna förlorar sitt innehåll och blir vackra tecken på skönt format och beskuret papper.

I det verk som känns mest centralt berättar hon om födelsen, livet och döden. En soffa att födas i en annan att dö i och livet däremellan. Döden yttrar sig som en underskön fjäderskrud i skimrande blått, målade på handgjort papper. Som en ängel. I en serie skiktmålade porträtt visar hon sina anmödrars kloka drag tillsammans med ett självporträtt. De starka anmödrarnas uttrycksfulla, vibrerande drag viskar till henne, ger styrka och hopp.

Skiktmåleriet återkommer i "Fem objudna gäster" där hon bland annat kopierat konsthistoriska bilder och ikoner i en installation med porträtt och mattallrikar. I samma rum, som en kommentar med porträtt och självporträtt, finns grafik av Axel Fridell.

Karin Kämsby